

- c) nikjer ne določa, da ta rok mora ali lahko preneha teči ali se prekine že zaradi dejstva, da je urad za varstvo konkurence sprejel ukrepe v okviru preiskave ali postopka v zvezi s kršitvijo konkurenčnega prava, s katero je povezan odškodninski zahtevek?
3. Ali je mogoče člen 9(1) Direktive in njene preostale določbe ali splošna načela prava Evropske unije, ki se uporabijo, razlagati tako, da je v nasprotju z njimi nacionalna določba, kakršen je člen 623 portugalskega zakona o pravnem postopku, ki – kadar se uporabi za dejansko stanje, nastalo pred začetkom veljavnosti Direktive in pred datumom, določenim kot rok za njen prenos v nacionalno pravo, in v okviru pravnega sredstva, ki je bilo prav tako vloženo pred zadnjenavedenim datumom –
- a) določa, da pravnomočna obsodba, izrečena v upravnem postopku zaradi kršitve, nima učinkov v nobenem pravnem postopku, v katerem so predmet spora pravna razmerja, ki so odvisna od storitve kršitve; ali (odvisno od razlage)
- b) določa, da ta pravnomočna obsodba, izrečena v upravnem postopku zaradi kršitve, v razmerju do tretjih v katerem koli pravnem postopku, v katerih so predmet spora pravna razmerja, ki so odvisna od storitve kršitve, pomeni zgolj domnevo *iuris tantum* glede obstoja dejstev, ki tvorijo predpostavke kaznivosti in zakonskih elementov?
4. Ali je mogoče člena 9(1) in 10(2), (3) in (4) Direktive ali člen 288, tretji odstavek, Pogodbe o delovanju Evropske unije ali katero koli drugo določbo primarnega ali sekundarnega prava, *precedense* iz sodne prakse ali splošna načela prava Unije, ki se uporabijo, razlagati tako, da je v nasprotju z njimi uporaba določb nacionalnega prava, kakršna sta člen 498(1) portugalskega civilnega zakonika in člen 623 portugalskega zakona o pravnem postopku, s katerima se – kadar se uporabita za dejansko stanje, nastalo pred objavo in začetkom veljavnosti Direktive ter datumom, določenim kot rok za njen prenos v nacionalno pravo, in v okviru pravnega sredstva, ki je bilo prav tako vloženo pred zadnjenavedenim datumom – ne upoštevata besedilo in namen Direktive in se z njima ne uresničuje cilj, ki se mu z Direktivo sledi?
5. Podredno in le za primer, če bo Sodišče na katero koli od zgornjih vprašanj odgovorilo pritrdilno, ali je mogoče člen 22 Direktive in njene preostale določbe ali splošna načela prava Evropske unije, ki se uporabijo, razlagati tako, da je v nasprotju z njimi to, da nacionalno sodišče člen 498(1) portugalskega civilnega zakonika ali člen 623 portugalskega zakona o pravnem postopku v njuni trenutno zavezujoči različici v obravnavani zadevi uporabi, vendar ju pri tem razlaga in uporabi tako, da sta skladna z določbami člena 10 Direktive?
6. Če je odgovor na peto vprašanje pritrdilen, ali se lahko subjekt v razmerju do drugega subjekta pred nacionalnim sodiščem v odškodninski tožbi za povrnitev škode, nastale zaradi kršitve konkurenčnega prava, sklicuje na člen 22 Direktive?

⁽¹⁾ Direktiva 2014/104/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. novembra 2014 o nekaterih pravilih, ki urejajo odškodninske tožbe po nacionalnem pravu za kršitve določb konkurenčnega prava držav članic in Evropske unije (UL 2014, L 349, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo 27. novembra 2017 Vrhovno sodišče Republike Slovenije – E.G. / Republikli Sloveniji

(Zadeva C-662/17)

(2018/C 032/22)

Jezik postopka: slovenščina

Predložitevno sodišče

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: E.G.

Tožena stranka: Republika Slovenija

Vprašanja za predhodno odločanje

- 1) Ali je interes prosilca iz drugega pododstavka 46. člena Procesne direktive II⁽¹⁾ razlagati tako, da status subsidiarne zaščite ne omogoča istih pravic in koristi kot status begunca, kadar so po nacionalni zakonodaji sicer enake pravice in koristi, ki pripadajo osebi, ki ji je priznana mednarodna zaščita, ni pa enak način opredelitve trajanja oziroma prenehanja mednarodne zaščite, saj je beguncu priznan status za nedoločen čas in se odvzame, če prenehajo okoliščine, zaradi katerih mu je bil priznan, subsidiarna zaščita pa se prizna za določeno obdobje in se podaljšuje, če za to obstajajo razlogi?
- 2) Ali je interes prosilca iz drugega pododstavka 46. člena Procesne direktive II razlagati tako, da status subsidiarne zaščite ne omogoča istih pravic in koristi kot status begunca, kadar so po nacionalni zakonodaji sicer enake pravice in koristi, ki pripadajo osebi, ki ji je priznana mednarodna zaščita, niso pa enaka nadaljnja upravičenja, ki temeljijo na teh pravicah in koristih?
- 3) Alije treba glede na prosilčev individualni položaj presojati, ali bi mu glede na njegove konkretne okoliščine s priznanjem statusa begunca šlo več pravic in koristi kot s priznanjem subsidiarne zaščite, ali pa zadostuje že sama zakonska ureditev, po kateri se razlikujejo nadaljnja upravičenja, ki temeljijo na pravicah in koristih obeh oblik mednarodne zaščite, da je podan interes iz drugega pododstavka 46. člena Procesne direktive II?

⁽¹⁾ Direktiva 2013/32/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o skupnih postopkih za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite (UL L 180, 29.6.2013, str. 60).

Pritožba, ki jo je Evropska centralna banka vložila 24. novembra 2017 zoper sklep Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 12. septembra 2017 v zadevi T-247/16, Fursin in drugi/Evropska centralna banka

(Zadeva C-663/17 P)

(2018/C 032/23)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Evropska centralna banka (zastopniki: E. Koupepidou in C. Hernández Saseta, agenta, B. Schneider, odvetnik)

Druge stranke v postopku: Trasta Komercbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA

Predlog

Pritožnica Sodišču predlaga naj:

- izpodbijani sklep razveljavi v delu, v katerem je Splošno sodišče ugotovilo, da imajo tožeči delničarji pravni interes in procesno upravičenje za vložitev tožbe za razglasitev ničnosti sporne odločbe pri Splošnem sodišču (točka 2 izreka izpodbijanega sklepa);
- pravnomočno meritorno odloči in tožbo tožečih delničarjev razglasi za nedopustno;
- tožečim strankam naloži plačilo stroškov.